

MAATSCHAPPELIJK

Fitte vijftiger **Ab Hoogland** vertelt zijn eigenzinnige, indringende verhaal over zijn herstel van een herseninfarct.

Limburgse Brainwash

Kerstlichtjes verlichtten het centrum van Valkenburg aan de Geul. Hier geen Sint met zijn witte schimmel en chocoladeletters maar een overdaad aan opgeblazen kerstmannen en king-size kerstbomen. De verwarmde terrasjes in de Muntstraat zaten vol met mensen gekleed in rode kerstmutsen alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Bij Italiaans restaurant Il Forni zat een compleet gezin met een – te kleine – verlichte kerstmuts op hun hoofd! Zij namen met alle plezier vast een voorschot op de aanstaande carnavalsgekte beneden de rivieren. Als we de barman van café ‘Leeuw aan de brug’ moesten geloven was het commerciële kerstdorp in het centrum van Valkenburg aan de Geul al drie weken geleden uit de grond gestampt. Kerst begint vroeg in Limburg. Zijn wild-bitterballen smaakten overigens naar – veel – meer. De Sint was kansloos tegen zoveel Kerst-geweld. Wel hier en daar een verdwaald geel hesje om de schouders van gepensioneerde Limburgse mijnwerkers en automobilisten die hun algemene ongenoegen – hoge brandstofprijzen, slechte kapper, zeurende vrouw, whatever – kenbaar wilden maken. Zij vielen echter in het niet bij de vele mensen die met hun hoofd reeds bij het kerstdiner zaten. Wij waren naar Zuid-Limburg getogen om twee dagen te relaxen in Thermae 2000 in Valkenburg aan de Geul. En passant gingen we even langs bij mijn zus in Cadier en Keer die sinds kort haar vriend

heeft verlaten op zoek naar eigen geluk. Na een jaar vol revalidatie na mijn herseninfarct was een relax-weekendje welkom. Ook voor mijn vrouw kwam het wellness-uitje uiterst gelegen. Met zes zwembaden en een duizelingwekkend aantal sauna's is het een walhalla voor iedereen die lekker in zijn blote reet wil rondlopen. Niks voor mij dus. Dat dacht ik tenminste. Maar na vijftien minuten in de Tulisauna, een koudwaterbad en een hydraterende lavendel-zeezout-body-scrub voelde ik mij als herboren. Na een zandbed special was mijn lichaam volledig winterproof. Maar na een wandeling de Cauberg op en af – pijn in mijn kuiten – en een copieus diner was dit volledig teniet gedaan. De volgende ochtend kon ik, ten overstaan van enkele blote zwaarlijvigen, opnieuw beginnen. Maar na wat Stuga-sauna-sessies en een koude douche had ik mijn chakra's weer in evenwicht. In de auto terug werd ik met de harde realiteit geconfronteerd. In het westen was de Sint nog volop aanwezig. Ik moest uit de media vernemen dat de brug in Leiden deze keer gelukkig wel open was gegaan voor de boot van Sinterklaas. Voor het eerst sinds de geboorte van mijn kinderen JJ – 16 jaar geleden – was ik er niet bij. Ik verschuldigde mij in gedachten bij de Sint die mij en JJ gemist had bij de intocht. Voor 5 december moest ik mijn gedicht en surprise nog afmaken. De gele hesjes-beweging bleek een goede inspiratiebron.

Ab+

COLUMN

Hans Böhm
Freelance publicist

De mens en zijn mening

Ik had laatst last van een eigen mening. Bij nader inzien twijfelde ik en ergerde me vervolgens aan het te makkelijk ingenomen standpunt. Iedereen zal zich af en toe afvragen ‘waarom heb ik die mening eigenlijk?’

Je vormt een mening uit wat je zelf meemaakt en waarover je leest maar dat zal altijd slechts een deel van de totale waarheid zijn. Dus, hoe klunzig dat ook klinkt, het zou best eens zo kunnen zijn dat ons denken en doen bij toeval tot stand komen. Wij, mensen, redeneren maar een beetje in het wilde weg, volledig afhankelijk van afkomst, milieu, maatschappelijke positie en omstandigheden. Als je één factor zou vervangen zou je een andere mening hebben, laat staan twee.

Dus is het goed om je mening regelmatig te toetsen. Een nationaal ijkpunt is de oudejaarsconference. Daarbij verwacht je de krenten en klonten uit de jaarpap: een bespiegeling van daden en denken van anderen die je kunt toetsen aan je eigen oordeel en gevoelens. Het liefst een lachspiegel, met spitsvondige combinaties en bijzondere invalshoeken. Je wilt bij dit aangename zelfonderzoek, tegen alle vooroordelen en gevestigde meningen in, actief meedenken. Gezien de vele negatieve reacties op de oudejaarsconferenties van 2018 zou het zinvol zijn om de opdracht dwingend te omschrijven zodat de conferencier/conferenciëre zich wel moet houden aan de wetten van zo'n belangrijke, leerzame, verbroederende nationale terugblik.

Het is overigens niet erg om van mening te veranderen, we noemen dat voortschrijdend inzicht.

Ik ben in mijn leven al een paar keer bedrogen uitgekomen op het financiële vlak. Natuurlijk vroeg ik me naderhand af ‘Hoe kan dat nou, waar ging het fout in mijn beoordelingsvermogen?’ Het is een misverstand dat je kunt uitmaken wat waar is en wat niet. Als iets onwaarschijnlijk voorkomt wil dat nog niet zeggen dat het niet waar is. En helaas kunnen sommige mensen liegen alsof het gedrukt staat. Een dure ervaring rijker hebben we het oude regiem van ons vermogensbeheer drastisch vervangen.

Uit het voorgaande volgt vanzelf dat ik tegen een referendum ben. Ja, een referendum over de kleur van onze vlag, de lekkerste kroket of het mooiste lied, van die gevoelszaken, dat is prima. Maar referenda gaan altijd over hele zware, complexe zaken. Daar heb je héél véél informatie voor nodig en een gefundeerde mening kost héél véél tijd en dat heeft de burger niet. Dus worden die complexe zaken bij een referendum teruggebracht tot ja/nee. Maar het zijn geen ja/nee zaken, het is een beetje van dit en een beetje van dat en dan is er nog zus en ook zo. Wij kiezen eens in de vier jaar een regering en die beschikt over betaalde experts die adviezen geven. Complexe zaken moet je overlaten aan experts.

Afgezien van tijd en kennis zijn er meer zaken die je mening kunnen laten kantelen. Je perspectief op alles verandert als je te horen krijgt dat je levenspartner een nieuwe relatie wil of als de dokter mededeelt dat deze oudejaarsconference helaas jouw laatste was.